

✠ அன்பே கடவுள் ✠

சிலுவைப்பாதை

- மறைத்திரு. அமிர்தராச சுந்தர் ஜா.

தொடக்க செயல்

முதல்வர்: தந்தை, மகன், தூய ஆவியின் பெயராலே, ஆமென்!

எல்லோரும்: இரக்கத்தின் ஊற்றே இறைவா, உம் திருமகன் இயேசுவின் பாடுகளையும் இறப்பையும் நாங்கள் நினைவுகூர்கின்றோம். அவர் நடந்து சென்ற சிலுவையின் பாதையில் அவரைப் பின்சென்று நடந்திட நாங்கள் வந்துள்ளோம். இறுதிவரை இயேசுவின் உண்மைச்சீடராக நாங்கள் வாழ வரமருள வேண்டுகொண்டு உம்மை இறைஞ்சி மன்றாடுகின்றோம். ஆமென்!

சுருக்கமான மனத்துயர் செயல்:

என் இறைவா! நன்மை நிறைந்தவர் நீர். அனைத்திற்கும் மேலாக அன்புக்கு உரியவர். என் பாவங்களால் உம்மை மனநோகச் செய்துவிட்டேன். ஆகவே நான் குற்றங்கள் பல செய்தேன் எனவும், நன்மைகள் பல செய்யத் தவறினேன் எனவும் மனம் நொந்து வருந்துகிறேன். உமது அருள் துணையால் நான் மனம் திரும்பி, இனிமேல் பாவம் செய்வதில்லை என்றும், பாவத்துக்கு ஏதுவான சூழ்நிலைகளை விட்டு விலகுவேன் என்றும் உறுதி கொடுக்கிறேன்.

எங்கள் மீட்பராம் இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் பயனாக,

இறைவா, என்மேல் இரக்கமாயிரும்.

திவ்விய இயேசுவே! எங்களுக்காகவும் உத்தரிப்புநிலை ஆன்மாக்களுக்காகவும் சிலுவைப் பாதையைத் தியானிப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பலன்களை அடைய விரும்பி, உம் இரக்கத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம்.

புனித மரியாவே! வியாகுல அன்னையே! இயேசுவின் பாடுகளின் போது அவரோடு நீர் உடனிருந்து, அவருடைய பாடுகளில் பங்கேற்றது போல, நாங்களும் எங்கள் அயலார் அனுபவிக்கும் துன்பங்களில் அவர்களுடன் இருந்து துணைபுரியும் ஆற்றலைப் பெற உம் திருமைந்தனிடம் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் தொடக்கத்தில்

இயேசு கிறிஸ்து பாடுபட்ட ----ஆம் நிலை

இயேசுவே! உமது திருச்சிலுவையை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

ஏனெனில் உமது திருச்சிலுவையால் நீர் எங்களை மீட்டருளினீர்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் முடிவில்

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தூய ஆவியாருக்கும் மாட்சி உண்டாகுக.

தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும் இருப்பதாக. ஆமென்.

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் இயேசுவே

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் - 2

இறந்த நம்பிக்கையாளர்கள் உமது இரக்கத்தினால் உம்மில் நிறைவாழ்வு பெறுவார்களாக! ஆமென்.

முன்னுரை

கிறித்து பிறப்பின் 2025ம் ஆண்டு யூபிலிக் கொண்டாட்டத்தை ஒரு பெருவிழாவாக கொண்டாட அழைப்பு தந்துள்ளார்கள் திருத்தந்தை.

இதற்கு முன்னேற்பாடாக 2024ம் ஆண்டை செப ஆண்டாக அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதனை அறிவோம்.

இந்த தவக்காலத்தில் நம்முடைய செப வாழ்வு, அதனால் எழும் நம்முடைய ஆன்மீக வாழ்வு, அதனுடைய செறிவு, முதிர்ச்சி இதனை மனத்தில் கொண்டு இந்த ஆண்டு சிலுவைப்பாதைதனை செய்திட முன்வருவோம்.

வளர்ச்சி, வாழ்வு என்பது கொடையே. இறைவன் அருளும் இத்தகைய கொடையைப் பெற்ற நாம் நம்முடைய செப வாழ்விலே வளர்ந்து, ஆன்மீகச் செறிவு காண வேண்டும். அதுவே நம்மை நிலைவாழ்வுக்கு கொண்டுச் செல்லும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த சிலுவைப்பாதைதனை செய்து, எத்தகைய வளர்ச்சி, வாழ்வு, முன்னேற்றம் கண்டிட வேண்டும் என தியானிக்க முன்வருவோம்.

தூய ஆவியின் துணையை வேண்டுவோம். தொடக்கத் திருச்சபையில் பொழியப்பட்ட ஆவியின் ஆற்றலால், செயலாற்றல் பெற்றவர்கள் எங்கும் சென்று துணிவுடனே கிறிஸ்துவை அறிவித்து சபையை விரிவடையச் செய்தது போல நாமும் வளர்ச்சியடைந்த மக்களாக வலம் வர மன்றாடுவோம்.

அன்னைமரியாளும் நமக்காக தன் மகனிடம் பரிந்து பேசட்டும்.

விண்ணுலகில் இருக்கின்ற . . .

அருள்நிறைந்த மரியே வாழ்க . . .

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் . . .

முதல் நிலை - தீர்ப்பு

செபம் கேட்கப்படாமல் போவதற்கு காரணம், பிறரை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தீர்ப்பிட்டு நம்மை யோக்கியர்களாக நாமே தீர்ப்பிட்டுக் கொள்வதேயாகும்.

உவமையில் ஆண்டவர் கூறுகின்றார், ஆலயத்தினுள் வந்து செபித்தவன் வேண்டுகல் கேட்கப்படாமல் போனது. செபித்தும் பலன் விளையாமல் போனது. வந்தது போலவே பலன் பெறாமல் பயனற்று நேரத்தை வீணடித்துப் போனான். காரணம், தன்னுடைய காரியங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போனவன் இடைச்செருகாக நான் அவனைப் போல, அந்த ஆயக்காரனைப் போல அல்ல என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்து தீர்ப்பிட்டுத், தீட்டுப்பட்டுக் கொள்கின்றான். தீர்ப்பிடும் அதிகாரத்தை தன் கையில் எடுத்தவன் முதிர்ச்சியில்லாது போனதாலேயே வெறும் கையனாக திரும்பிச் செல்கின்றான்.

தன் நிலை உணர்வதே முதிர்ச்சி. வளர்ச்சி எதுவென்றால் தன்னையறிந்து, தன் நிலை உணர்ந்து, தன்னை மாற்றிக் கொள்ள முன்வருகின்றவரே வாழ்வும் பெறுகின்றார். அத்தகைய ஆயக்காரரின் செபமே கேட்கப்பட்டது.

பாடம் படிப்போம்.

இரண்டாம் நிலை - சிலுவை சுமத்தப்படுதல்

பாரத்தில் பரமனைத் தேடுதல். பாரமான வாழ்வு நாம் தேடிக் கொள்வதுதானே தவிர, நம்மீது பாரத்தை ஏற்றி இறைவன் வேடிக்கை பார்ப்பது இல்லை.

குடிவெறி, பேராசை, ஊதாரித்தனம், கோபம், பழிவாங்கும் தன்மை இது போன்ற பலவற்றினால் நாமே பாரத்தை ஏற்றிக் கொள்கின்றோம். நம்மவர்களுக்கும் பாரத்தை ஏற்றி விடுகின்றோம். நம்முடைய சுயநலன்களால் நம்மவர்களுக்கு பாரத்தைத் தருகின்றோம்.

இத்தகைய பாரமான, சுமை நிறைந்த சூழலில் நாம் நாட வேண்டிய இடம் பரமனின் பாதத்தைத்தான். “சுமை சுமந்து சோர்ந்திருப்போரே எல்லாரும் என்னிடம் வாருங்கள்” என்றவராலேயே நம்முடைய பாரத்தை எளிதாக்க முடியும். “என் சுமை எளிது, என் நுகம் இனிது” என்பதாலேயே அவரைத் தேடுவோமேயானால் நம்மால் மகிழ்ந்திருக்கச் செய்ய அவராலேயே முடியும் என்பதை புரிந்து கொள்ள முன்வருவோம்.

பாடம் படிப்போம்.

முன்றாம் நிலை - முதல் முறை கீழே விழுதல்

கேட்டுக் கேட்டு ஒன்றும் கிடைத்தது இல்லை, என்பதாலேயே செபவாழ்வில் தளர்ச்சியடைகின்றோம்.

தளர்ச்சியடைந்தால், எழுந்து பயணப்பட்டு இருப்பாரா இறைமகன்? தளர்ச்சியடைவது என்பதுவும் ஒருவகையான சோதனை தானோ? சாத்தானின் சோதனையாகவே இருக்குமோ?

துயரத்தால் என் கண்ணும், என் உயிரும், என் உடலும், என் எலும்புகளும் தளர்ந்து போயின. திருப்பா 31: 09,10

சபைஉரை 10: 15 மூடர் அளவு மீறி உழைத்துத் தளர்ந்து போவர்.

இதனால்தானே, ஆறு நாட்கள் உழை, ஓய்வுநாளில் என்னைத் தேடு, உன்னைத் திடப்படுத்துவேன்.

எசா 35: 03 தளர்ந்து போன கைகளைத் திடப்படுத்துங்கள். தள்ளாடும் முழங்கால்களை உறுதிப்படுத்துங்கள் என இறைவாக்கினர் முழங்கினார்.

சீராக் 07: 10 நீ மன்றாடும் போது மனம் சோர்ந்து போகாதே.

பாடம் படிப்போம்.

நான்காம் நிலை - தாயைச் சந்தித்தல்

இயேசுவின் வாழ்வில் மரியன்னை ஆற்றிய பணி அற்புதமானது. மீட்பின் வரலாற்றில் மரியன்னையின் பணி மிகவே சிறப்பானது.

உயிர்ப்புக்குப்பின்னர், பதுங்கி நின்ற சீடர்களை ஒருங்கிணைத்து கூட்டிச் சேர்த்து, சாட்சிகளாக மாற்றியதில் மரியன்னையின் பணியினை லூக்கா பதிவு செய்து தந்துள்ளார்.

பாடுகளில், துன்பத்தில், துயரத்தில், வேதனையில் அன்னை உடன் இருக்கின்றார்கள் என்பதற்கான அடையாளமே இந்த நிலை.

இன்றும் எத்தனை எத்தனையோ பிறமறைச் சார்ந்தவர்களும் மரியன்னையை தங்களது துன்ப துயரத்தில், வேதனையில் தேடிப் பலன் பெற்று சான்று பகர்ந்து வருவதை திருத்தலங்கள் சொல்லி நிற்கின்றது.

மரியன்னையை வணங்கும் நாம் இந்த அன்னையின் பரிந்துரையை மன்றாடி பெற்றுக் கொள்ள முனைவோம்.

பாடம் படிப்போம்.

ஐந்தாம் நிலை - சீமோன் உதவி

செபம் தனக்கானது மட்டும் இல்லாது பிறருக்கானதாக இருக்கும் போது தான் அது உண்மையானதாக, உறுதியானதாக இருக்க முடியும்.

“தந்தையே இவர்கள் அறியாமல் செய்கிறார்கள், இவர்களை மன்னியும்” என்றும் “இவர்களுக்காக நான் உம்மை மன்றாடுகின்றேன்” என்றும் இயேசு செபித்தையும் எண்ணிப் பார்ப்பது நல்லது.

“இரசம் தீர்ந்து போய்விட்டது மகனே! ஏதாவது செய்” என தாய் மகனிடம் மன்றாடியதையும் இங்கு நினைவு கூர்வது நல்லது.

பிறருக்கு உதவும் பொருட்டு நம்முடைய வேண்டுகல் அமைவது சிறப்பானது.

வயலில் வேலையை முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பியவரை அழைத்து உதவக் கேட்கின்றார்கள். அவரும் உதவினார். நம்முடைய பாவங்களுக்காகத்தானே சிலுவையை அவர் சுமந்தார்.

பிறர் வாழ நம் வேண்டுகலை ஏறெடுப்போம்.

நூற்றுவர் தலைவனைப் போல, பிறர் நலனுக்காக மன்றாடுவோம். பலன் பெறுவோம்.

பாடம் படிப்போம்.

ஆறாம் நிலை - வெரோணிக்கா கரிசனை

செபம் நம்மைச் செயலுக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். கரிசனையோடு கூடிய செபம் தான் உண்மையிலேயே வல்லமை நிறைந்ததாக இருக்க முடியும்.

தந்தையை நோக்கி மன்றாடிய இறைமகன் அப்பத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தார்; இலாசரை உயிர்ப்பிக்கச் செய்தார்; பசியோடு இருந்தவர்களுக்கு உணவும், கலங்கியவர்களுக்கு ஆறுதலும் கொடுத்து தன்னுடைய செபத்தை கரிசனையோடு கூடியதாக மாற்றிக்காட்டினார் இயேசு.

நம்முடைய வேண்டுகோளும் நம்பிக்கையோடு செயலாக்கத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்லுமேயானால், நாமும் நம் வாழ்வில் அற்புதங்களை, அதிசயங்களைக் காண முடியும்.

திருத்தூதர்பணிகள் நூலில் பேதுரு, பவுல் இவர்களது வாழ்வில், செபவாழ்வில் கரிசனை மிகுந்து இருந்ததால் அவர்களால் அற்புதத்தைச் செய்ய முடிந்தது.

வெரோணிக்கா தன் வாழ்வில் கரிசனையோடு செயல்பட்டு தன்னுடைய செப வாழ்வுக்கு பலன் கிடைக்கப் பெற்றார்கள். துயரமும், துக்கமும், வருத்தமும், பரிதாபமும், கரிசனையாகும் போது செயல் பேசும். பாடம் படிப்போம்.

ஏழாம் நிலை - இரண்டாம் முறை விழுதல்

செப வாழ்வில் ஆணவம் தலை தூக்குமேயானால் செபம் கேட்கப் பெறாமல் போகும் என்பதுவே உண்மை.

ஆணவம் தலைக்கேறினதாலே, ஆயக்காரனோடு தன்னை ஒப்பிட்டு, தன்னுடைய செயல்களைப் பட்டியலிட்டு பார்த்தவனின் செபம் ஏறெடுக்கப்படவில்லை என உவமை வாயிலாக கற்றுத் தந்தார் இறைமகன்.

பழைய உடன்படிக்கை நூலில் கூட பாபேல் கோபுரத்தின் செய்தி அவர்களது ஆணவமே அவர்களுக்குள்ளாக குழப்பத்தைத் தீர்க்க முடியாது போனது எனப் பார்க்கின்றோம்.

மரியன்னையின் பாடல் சொல்லும் செய்தியும் இதுதானே. ஆணவம், அகந்தை, மமதை கொண்டோர் சிதறடிக்கப்படுவார்கள் என்று.

யோனா உரைத்ததைக் கேட்டு தங்களை தாழ்த்திக் கொண்ட நினைவே நகர மக்களின் வேண்டுகோள் கேட்கப்பட்டது. மார்பில் அறைந்து கொண்டு, நிமிர்ந்து பார்க்க விரும்பாது 'நான் பாவி' என்ற ஆயக்காரனின் செபம் ஏறெடுக்கப்பட்டதுக்கு தாழ்ச்சியே காரணம் என்பதனை உணர்ந்து, செப வாழ்வின் தாழ்ச்சியோடு நம்மை அர்ப்பணிப்போம்

பாடம் படிப்போம்.

எட்டாம் நிலை - மகளிர் சந்திப்பு

மகளிர் அடிமைத்தனம் செப வாழ்வுக்கு எதிரானது. அது மகளிரால் ஏற்பட்டாலும் பிறரை அடிமைப்படுத்துவது என்பது செபவாழ்வுக்கு ஒவ்வாதது.

இயேசுவின் பணி வாழ்வில் பெண் சீடத்துவம் இருந்ததாக லூக்கா நூலில் அதிகாரம் 08ல் பார்க்கின்றோம். தன் தாயை திருத்தாதர் குழுமத்தில் இணைத்துக் கொண்டதுமன்றி மீட்பின் பாதையில் முன்னோடியாகவும் கொண்டார் என்பது திருநூலின் வரலாறு.

தன்னுடைய உயிர்ப்பின் செய்தியை திருத்தாதர்களுக்கு சொல்லியனுப்பியதும் பெண் சீடர் வழியாகத்தான்.

ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் ஆண்களால் மட்டுமல்ல, பெண்களால் கூட பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுவதும் காணக்கிடக்கின்ற ஒன்று. “ஆள் பார்த்து செயல்படுவது பாவம்” என யாக்கோபு கூற நாம் பிறரை பாலினத்தாலே வேறுபடுத்தி நடத்திவிட்டு, “செபம் கேளும் நல்ல தந்தையே!” என்றால், செபம் ஏறெடுக்கப்படுமா?

பாடம் படிப்போம்.

ஒன்பதாம் நிலை - முன்றாம் முறை கீழே விழுதல்

நாம் தூயவராவதே அவரது விருப்பம். பாவச் சேற்றினில் இருந்து கொண்டு, பாவத்தைக் குறித்து விழிப்புணர்வு இல்லாது, பாவத்தை அறிக்கை செய்து விட்டுவிட தீர்மானிக்காது, பாவத்துக்கு மேல் பாவம் செய்து, பாவமன்னிப்பு குறித்து அச்சமில்லாது இருத்தல் நம்முடைய செபம் கேட்கப்படத் தடையே என்பதனை உணர வேண்டும்.

பாவத்தைக் களைந்து, நம்மை தூயவராக ஒப்புக் கொடுத்தலே நம்முடைய வேண்டுகல் விண்ணகத்தை எட்டிட துணை செய்யும். பாவத்தைக் களையவே ஒப்புரவு திருவருட்சாதனத்தை நாம் நாடிட முன்வர வேண்டும்.

“அவர் பரிவுள்ளவர், இரக்கமுள்ளவர், மன்னிப்பதில் தாராள குணமுள்ளவர்” என்று சொல்லி நம்மைத் தூயவராக்க நாம் முனையாது போவோமேயானால், நம்மையே நாம் ஏமாற்றிக் கொள்வதற்கு சமமாகும்.

பாடம் படிப்போம்.

பத்தாம் நிலை - ஆடைகளைக் களைதல்

ஆள் பாதி ஆடை பாதி. ஆடையும் நாம் யார் என்று சொல்லும் என்பது உண்மையே. நாம் செல்லும் இடத்திற்கேற்ப ஆடை அணிவது என்பது நம்முடைய பழக்கமானச் செயலே. விளையாட, குளிக்க, படுக்க, வைபவத்திற்கு, பள்ளிக்கூடத்திற்கு, பணியிடத்திற்கு என போகும் இடம் அறிந்து ஆடையணிந்து செல்வது போல, ஆண்டவனை வழிபட, தரிசிக்கச் செல்லும் போதும் மரியாதையோடு கூடிய ஆடையென்பது அவசியமான ஒன்றே.

எந்த வகையிலும் பிறருக்கு துர்மாதிரிகையில்லாது, பிறரைப் பாவத்திற்கு தள்ளாதவாறு ஆடையணிந்து ஆண்டவன் சந்நிதி செல்லுவது என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

எனக்கு வசதியிருக்கிறது, எத்தகைய அணிகலனும் அணிந்து போவேன். எனக்குச் சுதந்திரம் உண்டு, எதையும் நான் உடுத்திச் செல்வேன் என்று வீம்பு பேசுவது என்பதும் நம்முடைய செபத்திற்கு தடையான ஒன்றே.

“நீ நிற்பது புனிதமானது” என்பதை உணர்த்தினார் மோசேக்கு. தலையில் முக்காடிட்டு வருவது குறித்து பவுல் அறிவுறுத்தினார் என வேத நூல் கூறுகின்றது.

பாடம் படிப்போம்.

பதினொன்றாம் நிலை - சிலுவையில் அறைதல்

மஞ்சள் கயிறு கட்டுதல், பட்டு கட்டுதல், ஊஞ்சல் கட்டுதல் இது போன்ற பல இன்று நம் மறையிலும் நடந்தேறப் பார்க்கின்றோம். சிலருக்கு இது மூடத்தனம். பலருக்கு இது எளிய விசுவாசம். எளிய விசுவாசம் என்று சொல்லி இதனை ஆதரிப்பது என்பதனைவிட இறைவாக்கு சொல்லும் செய்தியினை உள்ளத்தின் ஆழத்தில் வரைந்து வைத்தல் என்பது அவசியமானது. அதுவே நம்மை மீட்கக் கூடியது.

எசேக்கியேல் 13: 18-20 காப்புக் கயிறுகளை வெறுக்கின்றேன். அவற்றை அறுத்தெறிவேன்.

ஓசே 11: 04 பரிவு என்னும் கட்டுகளால், அன்பு என்னும் கயிறுகளால் கட்டி நடத்தி வந்தேன்.

புனிதப் பண்டங்கள் என்பவைகள் காட்சிப் பொருளாக வைக்கப்பட்டு, காசு பார்க்கும் பொருளாக்கப்படுகின்றது, இன்றைக்கும் அறையப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பதற்கான சாட்சியமே இவைகள்.

கடவுளின் வார்த்தைகள் தான் பார்க்கும் இடமெங்கும் வைக்கப்பட வேண்டும் என விவிலியம் சொல்லி நிற்கின்றது. அந்த கடவுளின் வார்த்தைகளே உள்ளத்தில் அறைந்தாற் போன்று வைக்கப்பட வேண்டும்.

காரணம், உள்ளம் வார்த்தையான தேவன் குடியிருக்கும் கோயில். செப வாழ்வுக்கு தேவையானது வார்த்தையானவரின் வார்த்தையே.

பாடம் படிப்போம்.

பன்னிரண்டாம் நிலை - மரித்தல்

செப வாழ்வு நம்முடைய மூச்சாக வேண்டும். செப வாழ்வு இல்லையென்றால் மூச்சற்ற நிலை, பிணமான நிலை தான்.

சிலுவையில் கூட, மன்னியும், இன்றே என்னோடு வான் வீட்டில் இருப்பாய், இதோ உம் தாய், இதோ உம் மகன், தாகமாய் இருக்கின்றேன், நிறைவேறியது, ஒப்படைக்கின்றேன் என்ற ஏழு வார்த்தைகளும், இறுதி மட்டும் தந்தையோடு செபத்தில் ஒன்றித்து இருந்தார் என்பதனை அறிவுறுத்தி நிற்கின்றது.

செபவாழ்வே அவருடைய வெற்றியின் தாரக மந்திரமாய் இருந்தது என்பதனை அறிகின்றோம்.

நம்முடைய வாழ்வும் உயிர் மூச்சுள்ளதாக இருந்திட செபத்தை நம்முடைய சுவாசமாக கொண்டு வாழ விளைவோம்.

பாடம் படிப்போம்.

பதிமூன்றாம் நிலை - தாயின் மடியில்

கல்வாரியிலும் மகனை மடியில் கிடத்தி மன்றாடும் தாய். வியாகுலத்தின் உச்சத்திலும் மன்றாடும் மனநிலையே. அழுது புலம்பும் வேளையிலும் தந்தையை நோக்கி மன்றாடும் மனம். தன்னால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லையே என்ற போதும் மடியில் கிடத்தி பரமனை ஆறுதலுக்கு அழைக்கும் தாய் அன்பு.

எல்லார்க்கும் வந்து போகும் சூழலே என்று எண்ணி, எந்த நிலையிலும் மன்றாடும் மனம் நம்முடையதாக வேண்டும் என்பதனையே உணர வைக்கின்றது.

இழப்பை ஈடுகட்ட முடியாத நிலை தான், இருந்த போதிலும், இதுவே இறைவனின் திருவுளம் என்று எண்ணி அமைதியாக, அடக்கமாக தன் வேதனைகளை பாரத்தோடு தந்தையிடம் ஒப்படைத்து மன்றாடும் தாய் நமக்கு நல்ல முன்னோடி. நல்ல மாதிரிகை.

பாடம் படிப்போம்.

பதினான்காம் நிலை - அடக்கப்படுதல்

குழு செபம், தனி செபம் என இரு வேறுபட்ட நிலையுண்டு என்றாலும். தனி செபம் என்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனை இயேசுவின் பணி வாழ்வில் பலமுறைப் பார்க்கின்றோம்.

தனியாகச் சென்று செபித்தார், கருக்கலில் எழுந்து சென்று செபித்தார், இரவெல்லாம் தனியாக இருந்து செபித்தார் என்றெல்லாம் நற்செய்தியாளர்கள் பறைசாற்றுகின்றார்கள்.

அமைதியாக, அடக்கமாக, ஆர்ப்பாட்டமின்றி, ஆரவாரமின்றி, கதவை உள்ளே தாழ்ப்பாளிட்டு, தனியாளாக இருந்து செபிப்பது என்பது மிகவும் அவசியமானது என்பதனை உணர அழைக்கப்படுகின்றோம்.

சிறையின் கடும் காவலில் கூட பவுல் இவ்வாறு செபித்தார் எனச் சொல்லி நிற்கின்றது.

குழுமமாக, குடும்பமாக, அன்பியமாக கூடிச் செபித்தாலும், தனிமனிதனாக நம்முடைய தனிப்பட்ட ஆன்மா உறுதி பெறும் பொருட்டு திவ்விய நற்கருணையைச் சந்தித்தல், திருவிவிலியத்தை வாசித்தல், தியானித்தல் என்பது போன்ற செயல்களில் அன்றாடம் பங்கேற்க வேண்டியது காலத்தின், வாழ்வின் கட்டாயம் என்பதனை புரிந்து கொள்ள முன்வருவோம். பாடம் படிப்போம்.

இறுதியாக . . .

இறைவா! உம்முடைய வாழ்வின் பாடுகளில் எங்களுடைய செப வாழ்வின் பல அம்சங்களை நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள நீர் எங்களுக்கு தந்த தூய ஆவிக்காய் உமக்கு நன்றி சொல்லுகின்றோம்.

எங்களது தியானத்தின் பயனாக ஒரு புதிய பாதையினை வகுத்து, இனி எங்களுக்கு கூட்டித் தருகின்ற நாட்களிலே, நாங்கள் செப வீரர்களாக துலங்க அருள்தாரும்.

இதனால் பெரும் பயன் பெற்று எங்களுக்கும், எம்மவருக்கும், எம்மிடம் மன்றாட அழைக்கும் யாவருக்கும் நாங்கள் பயனுள்ள வாழ்வு வாழ்ந்திட வரமருளும். - ஆமென்.

சிலுவைப்பாதை முடிவில்

பொறுத்தருளும் கர்த்தாவே!

உமது ஜனத்தின் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும்.

என்றென்றைக்கும் எங்கள்மேல் கோபமாயிராதேயும் சுவாமி.

தயவாயிரும் சுவாமி தயவாயிரும்.

திருத்தந்தையின் கருத்துக்களுக்காக...

விண்ணுலகில் இருக்கிற எங்கள் தந்தையே, உமது பெயர் தூயது எனப் போற்றப்பெறுக! உமது ஆட்சி வருக! உமது திருவுளம் விண்ணுலகில் நிறைவேறுவது போல மண்ணுலகிலும் நிறைவேறுக!

எங்கள் அன்றாட உணவை இன்று எங்களுக்குத் தாரும். எங்களுக்கு எதிராகக் குற்றம் செய்வோரை நாங்கள் மன்னிப்பது போல எங்கள் குற்றங்களை மன்னியும். எங்களை சோதனைக்கு உட்படுத்தாதேயும். தீமையிலிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும். ஆமென்.

அருள் நிறைந்த மரியே வாழ்க! / ஆண்டவர் உம்முடனே. / பெண்களுள் ஆசி பெற்றவர் நீரே. / உம்முடைய திருவயிற்றின் கனியாகிய இயேசுவும் / ஆசி பெற்றவரே./

புனித மரியே / இறைவனின் தாயே / பாவிகளாய் இருக்கிற எங்களுக்காக / இப்பொழுதும் / எங்கள் இறப்பின் வேளையிலும் / வேண்டிக்கொள்ளும். / ஆமென்.

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தூய ஆவியாருக்கும் மாட்சிமை உண்டாகுக.

தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும் இருப்பதாக. ஆமென்.

தந்தை, மகன், தூய ஆவியின் பெயராலே, ஆமென்!